

stem, plyne, že navrhla povolení dražby podle § 352 ex. ř., nikoli vnučené dražby podle § 133 ex. ř. jakožto exekučního prostředku k vymožení peněžité pohledávky. Ostatně i dražba podle § 352 ex. ř. se děje proti vůli dlužníkově a jest tedy i tato dražba svou povahou vlastně dražbou vnučenou, třebas není tak v zákoně výslovně označena.

Bylo proto vyhověno návrhu vymáhající věřitelky s tím, že se povoluje exekuce soudní dražbou podle § 352 ex. ř.

Čís. 16741.

Nestal-li se zaměstnanec obce platně trvale ustanoveným obecním zřízencem proto, že místo obecního zřízence bylo obsazeno bez provedení veřejného konkursu (§ 9 zák. č. 16/1920 Sb. z. a n.), jest obec oprávněna zrušiti jeho služební poměr podle §§ 1159 a násl. obč. zák. a zaměstnanec jest povinen vykliditi naturální byt.

(Rozh. ze dne 25. února 1938, Rv I 2658/37.)

Srov. rozh. č. 15892, 12679, 7477, 4518 Sb. n. s.

Žalovaný byl usnesením zastupitelstva žalující obce ze dne 10. listopadu 1927 přijat do jejích služeb jako ponocný a k výkonu obecních posílek. Veřejný konkurs na uvedené místo nebyl vypsán. Odměna žalovaného za uvedené výkony byla stanovena tak, že žalovaný bude po dobu trvání služebního poměru bydliti v obecním domku čp. 29 v S. a bezplatně užívati obecního pozemku »V doubku«. Žalovaný se dále zavázal, že domek čp. 29 i pozemek vyklidí po zrušení služebního poměru bez jakékoliv náhrady. Dopisem ze dne 27. ledna 1937 byla žalovanému dána podle usnesení obecního zastupitelstva tříměsíční výpověď, žalovaný však domek ani pozemek v uvedené lhůtě nevyklidil. Tvrdíc, že žalovaný nebyl trvale ustanoveným obecním zřízencem, nýbrž jen v smluvním poměru a že po skončení služebního poměru užívá bez jakéhokoliv důvodu pozemku i domku, domáhá se žalující obec vyklizení žalovaného. Žalobě vyhověly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

důvodů:

Odvolací soud zjistil, že žalovaný byl ve službách žalující obce ustanoven bez provedení veřejného konkursu podle § 6 zák. č. 16/1920 Sb. z. a n., a usoudil z toho, že se žalobce nestal trvale ustanoveným zřízencem žalobkyně podle § 2 dotč. zák., odkávav k právní zásadě vyslovené v rozhodnutích nejvyššího soudu č. 12679, 7477, 4518 Sb. n. s., že se za účinnosti zákona č. 16/1920 Sb. z. a n. nemůže obecní zaměstnanec státi zřízencem trvale ustanoveným podle § 2 řečeného zákona, nebyl-li podle § 6 dotčeného zákona proveden veřejný konkurs

o propůjčení takového služebního místa, a že pro porušení právě uvedeného velícího předpisu nemůže usnesení obecního zastupitelstva o propůjčení místa obecního zřizence založit právní účinky podle zákona č. 16/1920 Sb. z. a n. Dovolací soud schvaluje odůvodnění napadeného rozsudku, které nebylo vývody dovolání nikterak vyvráceno, a odkazuje pro stručnost ještě na rozhodnutí nejvyššího soudu č. 15892 Sb. n. s., v němž byla rovněž vyslovena zásada o nutnosti vypsání veřejného konkursu pro ustanovení obecního zřizence podle zákona č. 16/1920 Sb. z. a n. a které není vyvráceno rozhodnutím nejvyššího správního soudu č. 558 Boh. A., na něž se žalovaný odvolává a které jedná o ustanovení obecního úředníka a nikoli obecního zřizence. Nestal-li se žalovaný trvale ustanoveným obecním zřízením žalující obce již pro tuto zjištěnou vadu svého ustanovení v jejích službách, netřeba se obíratí další otázkou, zda byly splněny další podmínky pro ustanovení žalovaného jako trvalého obecního zřizence, zejména zda byl u žalobkyně též plně zaměstnán, jak to vyžaduje ustanovení § 3 zákona č. 16/1920 Sb. z. a n. Pro zrušení služebního poměru žalovaného u žalobkyně platila proto hledě na způsob jeho zaměstnání ustanovení zákona občanského v §§ 1158 a násl. obč. zák. a nikoli ustanovení zákona č. 16/1920 Sb. z. a n. a žalobkyně byla oprávněna zrušiti jeho služební poměr výpovědí podle §§ 1159 a násl. obč. zák. Žalovaný nemohl zabrániti zrušení služební smlouvy nějakou stížností podanou proti dané mu výpovědi u správního úřadu, do jehož působnosti nepatří rozhodování sporů z poměru práva soukromého, k nimž náležel i služební poměr žalovaného k žalobkyni. Neprávem tu odkazuje žalovaný na rozhodnutí nejvyššího soudu č. 15482 Sb. n. s., neboť v souzeném sporu nejde o vyklizení pozemků žalovaným užívaných jako části služebních požitků po propuštění vysloveném nepravoplatným rozhodnutím disciplinární komise, jako tomu bylo právě v rozhodnutí č. 15482, nýbrž o vyklizení těchto pozemků po řádně dané výpovědi a tudíž po zákonném skončení služebního poměru žalovaného u žalobkyně. Byl-li služební poměr žalovaného u žalobkyně skončen zákonným způsobem, nemá žalovaný dále nároku na plat a tudíž ani na další užívání domu a pozemků, které bylo jen částí jeho služebních požitků. Poněvadž žalovaný neuplatnil, že mu podle nějakého zákonného ustanovení patří nárok na delší výpovědní lhůtu než tříměsíční, kterou mu dala žalobkyně, nebylo třeba zjišťovati, zda byla mezi žalovaným a žalobkyní sjednána tříměsíční výpovědní lhůta.

Čís. 16742.

Vydavatele a nakladatele časopisu jest pokládati za soutěžitele s jinými časopiseckými podniky, ježto je k dlužníkům podniku i k jeho věřitelům v přímém právním poměru, jsa jim osobně zavázán bez zřetele na to, v jakém vnitřním poměru je k politické straně, za jejíž orgán je časopis označen.